

אור עליון

יו"ל על ידי ארגון להפצת יהדות "נשמת כל חי"

לעילוי נשמת נפתלי בן שמעה ברזילי, שמואל משה בן אסתר טוטיאן, משה בן שרה בן-פורת, ת.נ.צ.ב.ה.

15 גיליון מס' 15 שנה שנייה | אדר ב' תשע"א (תהא שנת אור עליון) גיליון מס' 15

054-848 6661 Mhbp52@etrog.net.il

הלל ובית הלל שבדורנו

הלל בכל דרכי הפסיקה וההנהגה: בפסיקת ההלכה, בית הלל פוסקים בדרך כלל לקולא, בעוד בית שמאי נוטים להחמיר. גם בדרך ההנהגה שונה דרכם של בית הלל מבית שמאי, בעוד ב"ה אחזו בדרך של קירוב, ב"ש נהגו בדרך של הקפדה וריחוק. כפי שהגמרא (שבת לא,א) מספרת על שלושה נוכרים שבאו אצל שמאי להתגייר, ודחאם בתוקף, (ראה בגמרא הסיבות שדחאם), וכאשר באו אצל הלל - גיירם. והגמרא מספרת: "לימים נזדווגו שלשתן למקום אחד, אמרו: קפדנותו של שמאי בקשה לטורדנו מן העולם, ענוותנותו של הלל קרבנו תחת כנפי השכינה". אין ספק שדרך פסיקת ההלכה ודרך ההנהגה של מרן שליט"א ושאר חכמי הספרדים בכל הדורות, היא מבית מדרשם של בית הלל: הם נוהגים להקל בפסקי ההלכה, וכן לנהוג בדרך של קירוב עם ישראל לאביהם שבשמיים.

מה הייתה שורש המחלוקת בין בית הלל לבית שמאי? מבואר בזהר הקדוש (רעיא מהימנא לפרשת פנחס, דף רמה ע"א), שהלל הוא מצד הרחמים, שזה "ספירת חסד", ואילו שמאי מצד הדין, שזה "ספירת הגבורה". וכן כתב ה"בן איש חי" בספרו "בן יהודע" (שבת כא, ב דיבור המתחיל "בש"א"). זו הסיבה שבית הלל הקלו בפסקיהם ונהגו בדרך של קירוב, מאחר והם "חסד". לעומת זאת, בית שמאי החמירו בפסקיהם ונהגו בהקפדה, מאחר והם מ"צד הדין".

נדהמתי לגלות, כי החיד"א [הרב חיים יוסף דוד אזולאי], אשר היה אחד מגדולי הפוסקים לפני כמאתיים שנה (נפטר תקס"ו), כותב, ש"הספרדים בחסד" ואילו "האשכנזים בגבורה". דבריו מאשרים את מה שכתבנו ששיטת חכמי הספרדים היא בעצם "שיטת בית הלל", שגם הם ב"מידת החסד" וכנ"ל. לפניכם לשון החיד"א: "הספרדים בחסד... ולא עלו לבית ב' [לספירה השנייה בעשרת הספירות] שהיא מסוד הגבורה... אבל אשכנזים 'גבורה', ומשום הכי... ומחמירים בדינים כמידת גבורה, והספרדים מקילים כי הם חסד. ויש קטרוג בין ספרדים לאשכנזים שהם הפכיים...". (קונטרס מסעות, כתב יד, ניו-יורק, סימן קלא 5, דף 133, מובא בספרו של מאיר בניהו "רבי חיים יוסף דוד אזולאי" ח"א, עמוד קסה, ועיין "מאור ישראל" דרושים, עמוד רלב).

אוסף ואבאר כי על פי הקבלה "מידת החסד" משולה למים, ואילו "מידת הדין" משולה לאש. והנה, דרכם של המים לחלחל באדמה למקום הנמוך ביותר, רמז לענווה. דבר נוסף, המים גורמים לאיחוד בין הנפרדים, כגון: המים מגבילים ומחברים את גרגירי העפר לגוש אחד. (לעומת האש אשר פונה לכיוון מעלה, וגורמת להפריד בין הדבקים). ואכן, כל הקהילות הספרדים ובני עדות המזרח בכל תקופות ההיסטוריה חיו באהבה ושלוש בין הקהילות, ללא מריבות מיותרות ומזיקות. זו גם דרכו של מרן שליט"א אשר מעולם לא נלחם בפלג אחר ביהדות, (להיפך, מרן מקדים להביא בספריו את דברי החולקים והמבזים אותו, ה' ירחם). מרן חוזר ומדגיש בכל הזדמנות כי דרך התורה היא "דרכה דרכי נועם, וכל נתיבותיה שלום".

לסיום, אנו קוראים לכל בני התורה הספרדים לעמוד בגו זקוף, ולהחזיק בגאון ובעוז בדרכנו ושיטתנו-שיטת בית הלל, שהרי כבר יצאה בת קול משמיים ופסקה ההלכה כדרכנו וכשיטתנו, כדברי הגמרא (עירובין יג, ב): "שלוש שנים נחלקו בית שמאי ובית הלל, הללו אומרים הלכה כמותנו והללו אומרים הלכה כמותנו. יצאה בת קול ואמרה: אלו ואלו דברי אלוקים חיים הן, והלכה כבית הלל, מפני שנוחין ועלובין היו, ושונין [לומדין] דבריהן ודברי בית שמאי. ולא עוד אלא שמקדימין דברי בית שמאי לדבריהן".

בברכת חודש סיון ואבאר, חג לוריא שליח, הרב משה בן ארת

"ענוותן כהלל", כך הגמרא מכנה את האדם העניו. זכינו בדורנו לגדול בתורה הראוי לכינוי זה, הלא הוא מרן הראשון לציון רבנו עובדיה יוסף שליט"א, ממשיך דרכם של בית הלל, כפי שנבאר בהמשך.

את ענוותנותו הגדולה חזינו בימים האחרונים: מרן שליט"א מחל על כבודו ונתן "הבהרה" לפסק דינו שהכשיר את "גיורי צה"ל". ההבהרה הייתה כך: "במידה ויתברר בבירור גמור ומוחלט על אחד מהגרים כי הולך שולל את הדיינים, ובשעת הגירות לא קיבל עליו בליבו שמירת תורה ומצוות - גירותו בטילה". הבהרה זו הייתה מיותרת לחלוטין, מאחר והדברים ברורים מאד בספריו של מרן שליט"א, כמו שנבאר בהמשך. מלבד העובדה, כי מקרה כזה הנוכח ב"הבהרה" כמעט ולא יבוא לידי מעשה, וכי כיצד יתברר מה היה בלבו של הגר בשעה זו של הגירות?! אמנם, מרן שליט"א ברוב ענוותנותו - כדרך חכמי הספרדים בכל הדורות - הסכים למהלך על כבודו. וכל זאת מתוך אחריות ציבורית של מנהיג בישראל: לשמור על האחדות בעם, למנוע חילול ה' נורא, ואולי אף למנוע שפיכות דמים, אשר היו נגרמים כתוצאה מ"כנס המחאה והקריעה" (קריעת הציבור לשניים...).

מרגש ומאלף היה לראות את שלושת חכמי הספרדים מבית מדרשו של הלל הזקן, כיצד הם מוחלים על כבודם, ונוקטים במידת הענווה שאין לה אחר ורע בדורנו. הם בכבודם ובעצמם, שלא באמצעות עוזר או עסקן, עברו מבית רב אחד למשנהו במשך יום שלם, ביום גשום וסוער, כדי למסור את ההבהרה הנ"ל. אין ספק שהדבר היה כרוך גם במאמץ פיזי לא מבוטל לאותם החכמים, בפרט לאותם שזקנם כבר הספיק להלבין ובריאותם רופפת.

חשוב להדגיש! ישנם שניצלו את ענוותנותו של מרן והחכמים שעיומו ופרסמו בשקר, שכביכול מרן "התקפל" או "התפשר". ולא היא! מרן שליט"א ממשיך להכשיר את כל גרי צה"ל, מאחר וועדת הרבנים שמינה מרן הגיעה לכלל מסקנה לאחר בדיקות מקיפות שהם קיבלו שמירת תורה ומצוות בשעת הגירות. לידיעתכם, לאחר שמרן כתב את מכתב ההבהרה הנ"ל, הוא ביקש משר הדתות לקנות תפילין לכל גרי צה"ל... מאחר והם יהודים גמורים לכל דבר ועניין. כמו שסיפר חכם שלום כהן שליט"א בראיון לידידי אורי רווח - כתב הערוץ הראשון של הטלוויזיה, (פורסם במהדורת מבט).

ולגבי ההבהרה הנ"ל, גם בה אין שינוי כלל בדעתו של מרן שליט"א, הרי כבר לפני ארבעים שנה, בחודש אב תש"ל, אמר זאת מרן שליט"א, בקול צלול וברור, בכינוס "תורה שבכל פה", כפי שמובאים הדברים בקובץ תושבע"פ (חלק ג' עמוד כט): "ונראה, שאם הבאים להתגייר, אמנם אומרים בפייהם שברצונם לקבל עליהם תורה ומצוות, אך בית הדין סבור על ידי אומדנא דמוכח [=הסתברות חזקה], שהם מדברים מן השפה ולחוץ... ודאי שאין לקבלם וכו'. מיהו לענין דיעבד שכבר קיבלו גרים כאלה, יש מקום לדון לפי חוזה האומדנא [ההסתברות], שאם באמת היה הדבר גלוי וידוע מראש שאינם מקבלים עליהם תורה ומצוות... אם כן גם בדיעבד יש לומר שאינם גרים...". ומרן שליט"א עשה כן הלכה למעשה, בשנת תשמ"ח (לפני 13 שנה), כאשר נשאל לגבי בחור שהתגייר על ידי החזן בטורקיה, והיה ברור הדבר שכבר "בשעת הגירות" לא קיבל עליו תורה ומצוות. ופסק, שהגירות בטילה, ואין אשתו היהודייה צריכה גט ממנו, כיון שהוא נחשב לגוי ואין נישואין תופסין בגוי, ראה בשו"ת "יביע אומר" (ה', י"ד, כו).

כשנתבונן נראה, שמרן שליט"א כאשר חכמי הספרדים ממשיכים את דרכם של בית

הרצאות וחוגי בית

המעוניינים בהרצאות מרתקות ביהדות (תורה ומדע, שידוכים וזוגיות, פיתוח האישי, מיסטיקה יהודית, פתיחת המזל, וכדומה) במקום סגוריהם מפי עורך העלון

הרב מנשה בן פורת שליט"א מרצה בכיר בערוץ הידברות

מזמנים ליצור קשר בטלפון 054-8486661

העלון מוקדש לעילוי נשמתו הטהורה של החבור היקר והחשוב נעים ההליכות, מופת לרבים, נוח לשמיים ונוח לבריות, מסביר פניו לזולת, האהב על הבריות

ליעד הראל בן ציון ואסתר מזרחי ז"ל

שירת כקצין ביחידה קרבית בצנחנים, שימש כמאבטחם האישי של ראשי ממשלת ישראל. נהרג בקיצור ימים ושנים בתאונת דרכים סמוך ליישוב ביתר ביום כ' כסלו תש"ע

ת.נ.צ.ב.ה

מי גילה את הדינוזאורים?

מאוניברסיטת יוטה כי "התגלה דינוזאור עם הקרניים הגדולות בהיסטוריה". בפרסום הרשמי של צוות החוקרים בראשות ד"ר מרק לואן מהמוזיאון לתולדות הטבע שבאוניברסיטה צוין, כי נמצא מאובן של דינוזאור ענק המזכיר בחזותו קרנף, ששקל כחמישה טונות, והמעניין ביותר הוא שעל ראשו התנוססו שתי קרניים ענקיות, הגדולות ביותר שנצפו עד כה על ראשו של דינוזאור.

מעתה לא יתמיהו המדענים על עדות חז"ל אודות בעל חיים אדיר מימדים דמוי קרנף בעל קרני ענק, שחי בעבר ונכחד. אך כיצד הייתה תגובתם לדברי חז"ל אלו - לפני גילוי מדהים זה? הרי זו דוגמא ולקח עבורנו כיצד להתייחס לעדותה האמינה של תורת ישראל גם בפרטים אחרים בהם המדע עדיין לא חשף את האמת ולכן סבור אחרת מדבריה.

עובדה מדהימה נוספת! ממדרש חז"ל הנ"ל מתברר עוד שאורכו של הראם הנ"ל, ויש אומרים קוטרו, הגיע לכ-50 מטרים!! בהקשר לזה נזכיר, שב"מוזיאון האמריקאי לתולדות הטבע" בניו-יורק מוצג לראווה שלד של אפטוזאור (ברונטוזאור), אחד ממספר שלדים דומים שהתגלו, אשר אורכם הממוצע מפיחם עד קצה זנבם הוא 24 מטר, ועל פי ממצאים חלקיים שהתגלו, השערת החוקרים היא כי גודלו של הגדול שבדינוזאורים היה בסביבות ה-50 מטר...

מעובד מתוך הספר "המהפך" מהרב זמיר כהן שליט"א באדיבות המחבר. ניתן להשיג את הספר בערוץ "הידברות" (אפיק 97 073-2221250 בטלפון Yes-ב) (Hot-ב)

שם פרטי המתייחס רק לבעל החיים המגושם שוכן הנהרות הנקרא באנגלית "קרוקודיל", אלא הוא שם כללי לקבוצת בעלי החיים הנקראים בעברית מודרנית "זוחלים". נמצא שאף כאן לא הוזכר שם פרטי של בעל חיים מסוים, אלא הרי הפסוק כאומר: "ויברא אלוקים את הזוחלים הגדולים [דינוזאורים]".

נמצא שלא רק שאין ניגוד בין התנ"ך לבין ממצאי זוחלי הענק שקיבלו את השם "דינוזאורים", אלא התנ"ך דיווח עליהם אלפי שנים לפני שלאנשי המדע נודע דבר קיומם. שהרי מי כמו הבורא היודע את כל פרטי בריאתו.

גם חז"ל הקדימו את אנשי המדע בגילוי ה"דינוזאורים", הם אף מספרים כי ראו אותם במו עיניהם.

במדרש שנכתב לפני כאלפיים שנה מובא, שמרוב גדלו של ה'ראם' לא הייתה לנח האפשרות להכניסו לתיבה, למרות גודלה הרב של התיבה, לכן נאלץ נח להכניס לתיבה רק את גוריו. עוד מספרים חז"ל על גור אחד של ה'ראם' שעקר אילנות בימיו של רבי חייא בר אבא (לפני קרוב אלפיים שנה). עוד עולה מדברי חז"ל כי יצור ענק זה היה דומה להר בעת רביצתו, ומסופר כי דוד המלך אשר חי לפני קרוב לשלושת אלפים שנים פגש אותו ואף עלה בטעות על גבו. וביאר רב סעדיה גאון, שבוודאי שאין זה הראם הידוע בזמננו, אלא היה זה בעל חי דומה לקרנף בעל זוג קרניים.

למרבה התדהמה!! בשנת 2010 הכריזו מדענים

בספרות המדעית מציינים החוקרים כנתון ברור את העובדה שדבר קיומם של הזוחלים הגדולים אשר קיבלו את השם "דינוזאורים" ושאר היצורים הענקיים שחיו בעבר, נודע לראשונה רק בשנת 1676 כאשר התגלתה באנגליה עצם גדולה, שזוהתה אז על ידי פרופ' רוברט פלוט מאוניברסיטת אוקספורד כשייכת לבעל חיים ענק.

נשאלת השאלה: האם באמת רק במאות השנים האחרונות נודע לאנושות על קיומם של יצורי ענק שחיו בעבר? הבה נתבונן יחד בעמדת היהדות בנושא מרתק זה.

בפרשת הבריאה בתורה נאמר: "ויברא אלהים את התנינים הגדלים, ואת כל נפש החיה הרמשית...". מי הם אותם התנינים הגדולים? עוד יש להבין, בפרשת הבריאה שנכתבה בקיצור נמרץ, לא הוזכרו כלל שמותיהם הפרטיים של בעלי חיים, אלא רק משפחות כלליות: עוף, רמש, חיה ובהמה. מדוע זכו רק התנינים ששמן יוזכרו? ממקומות אחרים בתורה מוכח שבלשון התורה המילה "תנינים" אינה

ב. משקה נחשב ל"מנה" במצוות משלוח מנות. אמנם אין יוצאים ידי חובה בשליחת כסף, בגדים, סגירות, וכיוצא בזה, מאחר וצריך לשלוח דווקא מנות של מאכל ומשתה.

ג. מעיקר הדין די לשלוח מנות לאדם אחד, אמנם כל המרבה לשלוח מנות לרעיו הרי זה משובח, שעי"ז מרבים חיבה ורעות בין אדם לחבירו.

מתנות לאביונים (עניים)

א. חייב לתת שתי מתנות [מעוה או דבר מאכל] לשני אביונים, דהיינו מתנה אחת לכל אביון.

ב. מי שמצבו הכלכלי דחוק ביותר, די לו בנתנת פרוטה אחת לכל אביון, וכיום פרוטה היא מטבע של חמש אגורות. וכל אדם, ייתן בעין יפה ובספר פנים יפות, ויבורך מן השמיים.

ג. מוטב לאדם להרבות כמיטב יכולתו במתנות לאביונים מלהרבות בסעודתו ובמשלוח מנות.

סעודת פורים

א. מצווה להרבות בסעודת פורים, ויאכל בשר ויעשה סעודה נאה, ולכתחילה צריך לאכול לחם.

ב. טוב לעשות סעודת פורים יחד עם חבריו ובני ביתו בשחרית.

ג. היודע בעצמו שאם ישתה יין או שאר משקאות המשכרים יגיע לזלזול באיון מצווה, או ימנע מברכת המזון וכדומה, יזהר שלא ישתה אלא שיעור מועט. ובכל מקרה אסור לשתות כל כך עד שיגיע לידי שכרות.

ו. חובה קדושה על גבאי בית הכנסת וההורים להשיג על הילדים הקטנים שלא יפרעו לציבור בשמיעת מקרא מגילה על ידי הכאות המן ברעשנים ובאקדחי-פורים וכדומה.

ז. במקום שהילדים מרעישים באמירת המן, ימתין השליח צבור עד שיעבור הרעש, ושוב יחזור על המילה. ומי שלא שמע איזה מילה מהשליח צבור, יאמר את המילה שהחסיר בפיו מהמגילה שבידו.

ח. אסור לאכול קודם קריאת המגילה, בין ביום ובין בלילה, בין האנשים ובין הנשים.

ט. בשיעור 55 גרם.

י. בשיעור 55 גרם.

יא. בשיעור 55 גרם.

יב. בשיעור 55 גרם.

יג. בשיעור 55 גרם.

יד. בשיעור 55 גרם.

טו. בשיעור 55 גרם.

טז. בשיעור 55 גרם.

יז. בשיעור 55 גרם.

יח. בשיעור 55 גרם.

יט. בשיעור 55 גרם.

כ. בשיעור 55 גרם.

משלוח מנות

א. חייב אדם לשלוח לחבירו לפחות שתי מנות שונות של מיני אוכלים. כדי להרבות אהבה ואחוה, שכל משפטי תורתנו הקדושה מטרות להרבות שלום בין אדם לחברו.

ג. הפטורים מהתענית: מעוברות ומיניקות. חולה אפילו שאין בו סכנה, ואפילו מי שתקפתו חולשה יתירה. זקן מופלג שהוא תשוש כח.

קריאת המגילה

א. חייב אדם לקרוא את המגילה בלילה ולחזור ולשנותה ביום.

ב. נשים חייבות במקרא מגילה שאף הן היו באותו הנס. והקורא את המגילה להוציא את הנשים מברך להן את כל הברכות שלפני המגילה, אבל את הברכה שלאחר המגילה לא יברך אלא אם כן ישנו עשר נשים.

ג. השומע מקרא מגילה מרדיו אינו יוצא ידי חובתו, אפילו כששומע בשידור חי. והשומע ברכות המגילה ברדיו "בשידור חי" יענה אמן.

ד. בבתי הכנסת המשמיעים את קריאת המגילה על ידי רם-קול, רק אותם האנשים היכולים לשמוע את השליח צבור גם בלעדי הרם-קול יוצאים ידי חובתם.

ה. צריך לדקדק היטב בקריאת המגילה שלא לחסר אפילו תיבה אחת, שאם חסר אפילו תיבה אחת לא יצא ידי חובתו. כמו כן יש להקפיד בשמיעת המגילה, ולכן אסור לדבר בעת קריאת המגילה.

הלכות פורים

פרשת זכור

א. בשבת שלפני הפורים מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים בשני: "זכור את אשר עשה לך עמלק". והטעם, כדי להסמך מעשה עמלק למעשה זרעו - המן.

ב. קריאת פרשה זו היא מצות עשה מן התורה, ויש לכוון בקריאתה לצאת ידי חובת מצוות עשה מן התורה.

ג. נשים המחמירות על עצמן ובאות לשמוע קריאת פרשת זכור תבא עליהן ברכה.

תענית אסתר

א. בימי מרדכי ואסתר נלחמו היהודים עם אויביהם ביום י"ג באדר, וישבו בתענית ביום זה, וה' קיבל את תעניתם ברצון וניצחו את אויביהם. לכן נהגו ישראל להתענות ביום זה זכר לנס.

ב. היות והשנה חל י"ג אדר בשבת הוקדם הצום ליום חמישי (י"א אדר).

נשוי, אב לשלושה ילדים, ומתגורר בנס ציונה, פותח שרון נחשוני את סיפורו המרתק, ”שירתתי בעברי בצה”ל ביחידת המסתערבים כלוחם ומפקד, ולאחר מכן כמאבטח ביחידה לאבטחת אישים במשרד ראש הממשלה. בהיותו בן 26, ביום כ”א סיוון תשנ”ז (26/6/97), באמצע נסיעתי למילואים בבית חגי שבחברון, בכביש יבנה-ג’אליה, התפוצץ לפתע

המת החי

’נשאת ונתת באמונה?’ בשמים מאוד מקפידים על עניין ה”אימון” - להיות זהיר ולא לגנוב את דעת הבריות. אפילו על דברים קטנים כמו יציאה מהמפעל כמה דקות קודם מקפידים שם. אחר כך נשאלו השאלות ’קבעת עיתים לתורה?’ ענית שכן. ’האם ציפית לישועה?’ ואת השאלה הזו לא הבנתי. בהמשך פירטו לי את עוונותיי וירדו עמי לפרטים. דיברו איתי על לשון הרע. אין לכם מושג כמה בשמים מקפידים על לשון הרע. והמשיכו בנושא השנאה (יש לך

חבר שאתה מחפש לריב איתו כל הזמן!). בנושא נדרים (’נדרת נדר לבית הכנסת ולא קיימת!’). ועברו לנושא כיבוד הורים (’לא כיבדת את הוריי מספיק כי חשבת שתחתן ותנתק מהמשפחה, כעת נוכיח לך שתצטרך אותם!’). משם עברו לדבר על גזל (’גנבת מהסבתא שלך שיחות טלפון מבלי לקבל ממנה רשות!’). ואז הקול הטוב החל לסגור עלי ואמר שאני תורם לשיבות. אבל אז שיעע אותה הקול הרע ואמר ’אבל הוא מתגאה בזה, הוא תלה את התעודה על הקיר’. ואז החלו לפרוט את המצוות שלי, כל מצווה לגופה. וכמה שמחתי בכל מטר שהלכתי בעולם הזה עם ציצית. אי אפשר לתאר כמה הציצית עוזרת למעלה, כי כל מצווה יש לה את הכח הרוחני העצום שלה. לא שוכחים שום מצווה - קטנה כגדולה”.

”הקול הטוב המשיך למנות את המצוות שעשיתי, כמה למשל שהתאמצתי לכבד את השבת ולענג אותה בכל דבר שיכולתי, וכן את העובדה שהייתי משמח חתן וכלה. ואז החלו להביא עדים לטובתי. בשלב זה התערבו הרבנים שהיו שם לטובתי. אנשים לא יודעים מה גדולתם של הצדיקים, הם יכולים להמליץ עלינו שם יותר טוב - גם הצדיקים שעדיין חיים בעולם הם מעורבים בנעשה בעולמות עליונים. ואז הזכירו לי שבהגרלה שנערכה בבני ברק לטובת ישיבה אחת, אני קפצתי ותרמתי ראשון. כעת תאר לך שאותו ראש הישיבה, שחי עדיין, בא בכבודו ובעצמו להעיד לטובתי שתרמתי את אחד סכום לשישיבה! לאחר מכן הזכירו לי מספר מעשי חסד שעשיתי, כמו עזרה לאלמנה, שאף היא עצמה באה להעיד על זה, וזה הדבר שהטה את כף המאזניים”.

”ואז דיבר השופט, שזהו הקול החזק והאדיר שבקע מהאור המסנוור: ’האם אתה מקבל על עצמך את הדברים שצריך לעשות?’ ואז פירט לי הקול מספר דברים שהם היעוד שלי בחיים ואינני רוצה לחשוף אותם. התחייבתי על אחד מהם ועל השאר אמרתי שאשתדל. הקול המשיך: ’דע לך - אתה עומד לסבול הרבה בעולם הזה אבל זה יכפר עליך’ [אכן, שרון עבר 18 ניתוחים!! את כל חלקי גופו חיברו כמו פזל עם 1.6 ק”ג ברזל]”.

”ואז הסתיים המשפט. התחלתי להסתובב ולרוץ מהאולם בפאניקה. הרגשתי את אותה בושא אימה בגלל הבגדים הצואים שלבשתי, וכן בגלל החשיפה העצומה של המשפט לעיני כולם. לפתע, נעלמה הסבתא, נעלם האולם, ואני רואה את עצמי בתוך האמבולנס, רואה את גופתי מונחת על האלונקה והרופאים מסתכלים בי. באותו זמן הייתי מבחינה רפואית מחוסר הכרה ומונשם ובכל זאת יכולתי להבחין מלמעלה מי הם הרופאים המטפלים בי. פתאום הפסקתי לראות מלמעלה והתעוררתי בתוך גופי”.

חשוב מאד לציין, כי ברגע האחרון לפני תום המשפט, הזכירו פתאום, שרפי הספר ואשתו עומדים להתגרש, והדבר גורם לצער גדול בשמיים. כששרון סיפר זאת לגיסו (שחר), הלך שחר לבדוק את הדבר. למרות שהיה נראה לכל תושבי המקום כי הזוג חיים באושר, התגלה לשחר לתדהמתו כי אכן הזוג עומד להתגרש. כמו כן התגלה דבר יותר מדהים, שבאותו יום ששרון עמד למשפט, באותו יום ממש אשתו של רפי לקחה את חפציה ועזבה את הבית.

מאוד. כולם היו גברים, מלבד הסבתא שעמדה בצד, לבושה יפה עם מטפחת כסף. האנשים היו כולם שמחים והקרינו חום רב ואהבה. כולם היו נפטרים והוא ראה אותם בשלמות כפי שנראו בהיותם בחיים. הוא הזכיר הרבה אנשים שהוא ראה. הוא תיאר במדויק את מראה הסבא שלי (=הגיס שחר אשבל), למרות שמעולם... מעולם הוא לא ראה אותו בעת חייו”.

”אני זוכר”, שרון המשיך וסיפר, ”הסתכלתי על עצמי והתביישתי בלבוש שהייתי לבוש בו. הלבוש אמנם היה רוחני, אבל כל האנשים לבשו בגדים יפים וזוהרים, ושלי היו מלוכלכים מאוד [מהעוונות]. מצאתי לי איזו פינה קטנה להסתתר מרוב בושה. ואז ראיתי מעין אור חזק, ידעתי שאם אני אסתכל עליו אני אשרף או אכווה. מתוך הקול בקעו שני קולות נוספים. אחד מהם היה ’הקול

הרע’ והשני הוא ’הקול הטוב’. ליד האורות ראיתי בברור שלושה רבנים שישבים לפני, כולם היו חיים באותה תקופה. את הרב א’ כלל לא הכרתי באותם ימים, ורק לאחר שהתעוררתי ביררתי מיהו”.

”לאחר שנשטר שקט באולם, הקול הרע אמר: ’או אתה או הדודה מרים, אחד מכם נשאר כאן!’ בתחילה לא הבנתי מדוע מזכירים את הדודה מרים ואיך היא קשורה לכאן, אבל פתאום הבחנתי בה ליד, ואז הבנתי שזהו יום קשה למשפחה, ואחד מאתנו צריך להישאר בעולם האמת. מיד קפצתי ואמרתי: ’אני מוכן להישאר’. ואז החל הקול הטוב לדבר ואמר שבעצם גם אני וגם הדודה נשמות כוללות, אחראיות ודואגות למשפחה כפי שהסבא היה, לכן כדאי שהוא [שרון] ישאר... מנקודה זו ראיתי את סבתא מתרחקת ולא ראיתייה יותר”.

”ואז החל תורו של ’הקול הרע’. הוא דרש לעשות לי משפט. ותוך כדי כך אני מרגיש את כל חיי עוברים כבסרט נע. זה הרבה יותר חזק מוידאו, זה כמו שאתה חווה את המאורעות מחדש. מהילדות ועד הבררות - רואים הכל. הבושה הייתה אימה. המחזות רצו שם, וכולם ראו את מה שעשיתי, גם הדברים הטובים וגם הרעים. הכל היה פתוח לפנייהם: חטא השנאה, כיבוד הורים, לשון הרע, גזל, צניעות וכ”.

”ואז לפתע נשאלתי שאלה כפי שכתוב בספרים:

הצמיג השמאלי הקדמי. כתוצאה מכך החליקה ידי לתוך ההגה, עקרתי את המרפק, וזה המשיך עד לכתף שגם הוא נעקר. הראש שלי נתקע בתוך ההגה, וכתוצאה מכך שברתי את הלסת שלי, האף וחלק מהאוזן השמאלית. המכונית סטתה לנתיב הנגדי, והתנגשה חזיתית במשאית סמיטריילר גדולה. המכונית נכנסה

מתחת למשאית ונגררה מטרים ארוכים עד שהמשאית נעצרה. מנוע המכונית נכנס לתוך האוטו ועקר לי את כף הרגל, את שני הברכיים, את אגן הירכיים, וכן את פרק יד ימין שאחזה בידית ההילוכים”.

צוותי ההצלה שהגיעו למקום, הצליחו להוציא את שרון מהרכב לאחר שעה ארוכה של ניסור הרכב, לא נותר להם אלא לקבוע את מותו. הם אף כיסו אותו!!! לפתע, ירד אדם - שלא הצליחו לאתרו עד היום- מאוטובוס קו 212 שעבר במקום, ובמשך כ-17 דקות הוא נלחם על חיי של שרון, הוא ביצע בו ’ניתוח טורקור’. בסיום הניתוח חזר שרון לחיים. החוקר המשטרתי תיקן את הדו”ח שלו וכתב: ”אחרי 17 דקות של מוות קליני המת חזר לנשום”.

בכל אותה העת ששהה שרון בבית החולים קפלו ולאחר מכן במחלקה האורטופדית בתל השומר, לא הבינו קרובי את דבריו הסתומים: הוא לא חדל מלהתעניין בשלומה של דודה מרים, והיה ניכר לכל הסובבים אותו שמאד מטריד אותו הדבר. לאשתו הוא אמר: ”לכי ותורידי מהקיר את תעודת ההוקרה שקיבלנו מן הישיבה ההיא”. כאשר אמו נכנסה אליו, הוא מלמל מתוך יציקת הגבס שהיה נתון בה ”צריך לקנות את הארון שנדרתי לתרום לבית הכנסת לפני 6 שנים”.

”היה זה מוצאי שבת”, ממשיך שרון בסיפורו, ”לקחו אותי להתקלח. אני מובל ככה מיוחד ושואל את גיס: ”שחר, איפה דודה מרים?” הוא מיתמם ולא עונה לי. אני שואל את אחותי ”את יודעת היכן דודה?” והיא שאלה בחזרה: ”מדוע על כל כך מעניין אותך”. אמרתי לה כך: ”אם היא חיה כנראה שסתם חלמתי חלום, אבל אם היא נפטרה אז כנראה שבאמת ראיתי משהו”. ואז אמר לי גיס: ”אל תספר שאמרתי לך, אבל היא באמת נפטרה באותו יום שעשית את התאונה”. הבנתי שהכל היה אמיתי והחלטתי לספר את שהתרחש עמי בעולם העליון. כשאחותי וגיס קלטו שאני הולך לספר משהו מיוחד, הם רצו והביאו דף ועט ורשמו בדיוק מה שאמרתי”.

הגיס (שחר אשבל) מספר: ”כתבתי הכל במהירות, משתדל לא להמתיץ שום דבר - שום פרט. תתיארו היה קשה לו מאוד, הוא נראה כאילו הוא חוזר וחווה מחדש את מה שעבר עליו. כאשר הוא תיאר את ’הקול הרע’ שהוא שמע בעולם האמת - הוא נלפת מרוב פחד ואימה. כאשר הוא תיאר את בגדי המלוכלכים - הוא התכווץ מרוב בושה... לפעמים הוא רעד, היו רגעים שנאלצנו להשקות אותו ולהרגיע אותו... היו רגעים שמרוב התרגשות הוא לא יכל להמשיך ולדבר, מראהו בלבד שיכנע אותנו באמיתות התיאור, שום אדם בעולם אינו יכול לביים דבר כזה”.

וכך כתוב בנייר המקורי בו נכתבו הדברים: ”לאחר התאונה, כנראה תוך פרק הזמן של ה-17 דקות שבהן הוגדר כמת קליני, ראה שרון עצמו נכנס לתוך מנהרה עם אור, ונמשך אליה עד שמגיע למעין אולם גדול, חסר ממדים, חסר קצוות, ובו הרבה ספסלים ואנשים רבים

<p>לעילוי נשמת יצחק חגי' בן חלומה ומסעודה ז"ל נפטר י"ז כסלו תשע"א ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>לעילוי נשמת אברהם בן שחר נלב"ע טו בשבט תשע"א ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>לעילוי נשמת אלעד בן אסתר רומי זצ"ל</p>	<p>העלון מוקדש לרפואת מרסל בת סלימה צמח הי"ו</p>	<p>להצלחת אביחי-נריה מרחב בן מרגלית זיווג הבן והצלחה בכל</p>
---	---	--	---	---

כופר נפש זכר למחצית השקל

ציבור הקוראים מתבקש להעביר את כספי
"זכר למחצית השקל" לטובת "עמותת אור עליון"
להפצת יהדות ועזרה לנזקקים.
אנו זקוקים לתרומות רבות להמשך הפעילות
ולהוצאות העלוניים.

צלצלו 054-8486661

ניתן להפקיד בבנק הדואר מספר חשבון 8362846

סגולות לעם סגולה

סגולות לשמחה ולפורים

א. הסגולה הטובה ביותר להשגת השמחה ולהסרת הדאגות, היא על ידי חיזוק האמונה והביטחון בהשם יתברך, והידיעה הברורה שכל מה שעובר על האדם זה מהשם יתברך, ואך ורק לטובת האדם. גם מחקר של המחלקה לפסיכיאטריה בבית הספר לרפואה הארוורד קבע, כי העמקת האמונה והביטחון בה', ולימוד ספר "חובת הלבבות" שער הביטחון, מורידים את מפלס החרדות והדיכאון בקרב מטופלים. (עיתון "מרכז העניינים" 14/2/11).

ב. סגולה לשמחה, ישתה משקה חם, או יאכל פת חמה, או יתרחץ במים חמים במוצאי שבת, וזה כוונת חז"ל "חמין במוצאי שבת מלוגמא [תרופה]", כוונתם שזו רפואה להסרת העצבות. וכדאי שיאמר בפיו בעת עשיית סגולה הנ"ל "חמין במוצאי שבת מלוגמא". (סגולות ישראל ע.מ, חזון עובדיה שבת ב,תמו).

ג. סגולה להסרת העצבות היא אכילת תמרים. (גמ' כתובות י' סוף ע"ב).

ד. צימוקים שחורים מסירים הדאגה והמרמה השחורה. (אביעה סגולות עמוד 92).

ה. אכילת דבר בצבע אדום, מגרשת את הדאגה והעצבות. (שם).

ו. סגולה להסרת הדאגות, יאמר מיד אחר ברכות השחר בלי הפסק כלל בשום דיבור, 3 פעמים: "מיכאל הכהן הגדול שר ואפוטרופוס של ישראל". (ד, ט, א).

ז. סגולה שיתקבלו התפילות עבור כל דבר ועניין, על עצמו ועל קרוביו, להשכים בבוקר ביום פורים ולהרבות בתפילה ובבקשה לפני השם יתברך. כי יום פורים הוא עת רצון מאד, וכל העולמות העליונים שרויים בשמחה וברצון, והתפילות מתקבלות ביום זה. ורמזו על כך את מאמר חז"ל לגבי פורים "כל הפושט יד - נותנין לו", כלומר, כל הפושט יד לבקש מהשם - נותנין לו. (שם פס"ד).

ח. כל השותה יין בפורים, נחשב לו כאילו התענה שבוע שלם, וזו סגולה להמתקת הדינים [לביטול מידת הדין] ולקריעת כל הדברים שמפסיקים בינינו לבין אבינו שבשמיים. (שם).

הדרכה לזוגיות נכונה על ידי הרב נחום דיאמונט

שידוכים והכריות

ישנה נקודה מאד כאובה בנושא השידוכים: האינפורמציה. מנסים לברר פרטים על בחור או על בחורה, ולפתע כל מי שכבר עבר את גיל העשרים, וכנס לגיל השידוכים, הופך להיות הטוב ביותר, עד שבמקרים רבים אין אפשרות לקבל מידע אמין.

כאשר אתה מברר לצורך שידוך, צא מתוך הנחה ששמונים אחוז אפשר להוריד ועל העשרים אחוזים הנותרים תסתפק. ולכן, אף פעם אל תברר אצל פחות משלושה אנשים. אם אתה שומע משלושה אנשים אותם המילים, משמע כי זו אמת. אם שלושה אמרו שהיא מצטיינת בטוב לב, כיון שאינם מכירים זה את זה, ואף אחד מהם לא יזם את התשובות המשותפות, כנראה שבאמת זוהי נקודה מיוחדת אצלה.

כמו כן, אתה חייב ללמוד לקרוא בין השורות: תברר מדוע דילגו עליה. למשל, מדוע אף אחד לא הזכיר את יראת השמיים שלה. אמרו כי יש לה לב טוב, סיפרו כי היא מאד חברותית, ואמרו, אבל כאשר העלית את הנושא של היראת שמיים אמרו "כן, היא בסדר" והמשיכו הלאה. אם שלושה התחמקו מהנקודה הזו, כנראה שיש פה משהו. אלו שני פרטים בסיסיים לבירור מינימאלי ראשוני.

רבותי! האדם הלך וקלקל את כל תכנית היצירה. במקום להבין כי הנישואין באים לגדל אותו על ידי נתינה, ויתור, ועוד, הוא מנסה לגדל את בן זוגו ורק אותו. הוא מודיע לאשתו חגיגות ש"אישה כשרה עושה רצון בעלה", ואם אינה עושה רצון בעלה - מגיע לה כמעט מכות וכו'. "לי מגיע!" הוא מתלונן וגם כאוב, והאושר ממנו והלאה.

מי שלא מעוניין להתגמש, ומתעקש להגיע למימוש הציפיות שלו בלבד - להשביע את האגו - מחובתו להינשא לאישה המורכבת לפחות משבע עשרה נשים - מזו לקחת את זה, מזו משהו אחר. להינשא למין רבוט כזה. היא תהיה "כשרה עושה רצון בעלה", אבל זו לא "אישה", זו תהיה סמרטוט, ולעולם הוא לא יהיה מאושר.

לפניכם יסוד חשוב אשר יהיה לכם כנכס לחיים, וכטיפ לאלו שנכנסים לעונת השידוכים.

הפגישו אותי לייעוץ עם בת ישראל צעירה. בת... ארבעים וארבע. בפתח השיחה עם בת הארבעים וארבע, היא הקדימה ואמרה, כי זה כבר יותר משנה שהוחלט אצלה שהיא מעוניינת להתחתן. מיד שאלתי אותה "מה מביא רווקה בגיל כזה להתחתן? לכאורה התייאשת כבר מילדים, א"כ מה הביא אותך לרצון חדש והחלטי כל כך להתחתן?". "חשבתי על הנושא, ואין לי הסבר. סתם, תחושה פנימית שהגיעה", השיבה בהססנות.

אמרתי לה: "לך, אין הסבר, אך לי יש הסבר! מדוע לא רצית להתחתן עד גיל 43? כי את אגואיסטית ומחפשת חיים קלים, את לא מעוניינת בעבל שיכתיב לך מה לעשות. אם בא

מתוך הספר "זכו" סיפורי זוגות בסערות החיים. ב"ב, שבט תשסט. באדיבות המחבר.

המלצתו של המקובל האלהי הרב בניהו שמואלי שליט"א ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום" עבור עמותת "אור עליון"

הנהר שלום
בנייהו שמואלי שליט"א

אחים יקרים! אנו זקוקים לתרומות רבות להמשך הוצאת העלון. כל התרומות לעמותת "אור עליון" מקבל את כל עלוניה "אור עליון" שנה ראשונה (שם תוכלו לקרוא בין השאר את המדור "אסטרוולוגיה על פני היהדות והקבלה" תמונת בני כל המולות).

אנא צלצלו ותירמו 054-8486661
או הפקידו בבנק הדואר, מספר חשבון 8362846, עבור עמותת "אור עליון"

עמותת "אור עליון" להפצת יהדות ועזרה לזולת בהמלצתו של המקובל הרב בניהו שמואלי שליט"א ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום"

ילדה בת 6 זועקת לעזרה

מתנות לאביונים בהידור רב

ילדה קטנה בת 6 שנים סובלת ממוחלה מוחית CP. היא אינה מסוגלת לשבת או לעמוד ללא תמיכה. אין מילים לתאר את הסבל שעוברת הילדה והוריה היקרים. המרפאת בעיסוק גברת יענת גרשון המליצה להורים לטובת ניידות לרכוש לה כסא גלגלים מיוחדת, ועגלת מסרו T המותאמת לצרכיה. משרד הבריאות אישר את נחיצות המכשירים הנ"ל לילדו ואישר את השתתפותו המידיית. (מסמכים רפואיים ישלחו לכל דורש).

21,000 ש"ח עלות המכשירים, 4,000 ש"ח השתתפות משרד הבריאות.
16,000 ש"ח מוטל על ההורים לשלם

הילדה בוכה וזועקת אליכם לעזרה!! מי יכול לעמוד מול דמעותיה וזעקתה של ילדה קטנה!?
אנא, אחים יקרים! הרימו את תרומתכם להקלת סיבלה של הילדה והוריה.
ובזכות מצווה זו תתברכו בכל מילי דמיטב.

צלצלו ותירמו 0548486661 (נא לציין עבור "הילדה")